

Fiskeridirektoratet
Kyst og Havbruksavdelingen

Bergen 31.12.2018

Høringssvar - saksnummer 18/14288

Vedlagt våre kommentaret og innspill til deres høringsbrev 18/14288

§ 16. Krav om produktsertifisering

Kommentar fra Akvasafe:

Det bør presiseres at rør og slanger bør kunne inneholde flere dimensjoner i samme produktsertifikat dersom dette er logisk basert på bruk, materiell, design, testing osv.

Det vil bli store dokumentmengder/produktsertifikat i sirkulasjon dersom dette forlaget blir gjennomført.

Typisk kan ett spesielt design med samme materiale og egenskaper ha 10-20 dimensjoner.

Dersom en fabrikant har for eksempel 8 produkttyper sertifisert, vil det i verste fall måtte utstedes 160 sertifikater som må følges opp og administreres. Vi mener dette ikke er nødvendig, og at forskjellige dimensjoner må kunne være beskrevet i samme sertifikat der dette er naturlig.

§ 21 Tilstandsanalyse

Kommentar fra Akvasafe:

Vi mener det er svært viktig å skape forutsigbarhet med tanke på veilederen.

Slik det er i dag, er det fleste oppdrettere avventende med å starte prosessen fordi veileder ikke er vedtatt eller entydig nok.

Det vil også være en fordel om Fiskeridirektoratet sette en endelig dato når veileder skal være gjeldende.

For å stimulere oppdrettere til å begynne prosessen anbefaler vi at tilstandsanalyser og rømningstekniske rapporter utført før 1.1.2021 betraktes som innlevert 1.1.2021.

Dvs inspeksjonsregimet starter ikke intervallene før 1.1.2021.

Gevinsten i dette forslaget ligger i at presset mot slutten av tidsfristen blir mindre, og svakheter og mangler i anleggene blir identifisert og forbedret på ett tidligere stadium. Dette vil være gunstig for alle involverte.

§ 23 Krav til kompetanse og uavhengighet for utforming av rømmingsteknisk rapport og tilstandsanalyse

Foretaket som utfører tilstandsanalysen står ansvarlig for innholdet i den rømmingstekniske rapporten.

Kommentar fra Akvasafe:

Vi opplever denne setningen uklar. Er foretaket ansvarlig for tilstandsanalysen eller hele innholdet i den rømmingstekniske rapporten?

Begge fortolkninger er etter vår mening urimelige, basert på følgende argumentasjon:

a. Den rømmingstekniske rapporten vil også inneholde en geoteknisk rapport/vurdering. Denne er som regel utført av ett kompetent geoteknisk selskap, engasjert av oppdretter. Det oppleves urimelig og lite logisk dersom inspeksjonsforetaket skal ta ansvar for dette området. Ansaret må ligge på det selskapet som utfører den geotekniske vurderingen.

b. Formuleringen kan tolkes dithen at selskapene kan komme i økonomisk ansvar for alle typer hendelser som kan oppstå i forbindelse med f.eks. et karhavari. Foretaket som utfører tilstandsanalysen vil naturlig nok ha et faglig ansvar for kvaliteten på analysen og er ansvarlig for at arbeidet blir utført etter forskrift og standard. Det vil også være normalt at foretaket har forsikringsordninger som dekker et begrenset beløp av hendelser som kan oppstå pga av f.eks. ingeniør feil. Men det presiseres at disse dekningen er begrenset i beløp, og må også vurderes opp mot inspeksjonsoppdragets verdi. Dersom foretaket skal ta høyde for at en kan komme til ansvar for alle mulige scenarioer vil dette være svært kostnadsdrivende dersom en slik risiko skal inkluderes i oppdraget.

Inspeksjonsforetaket er heller ikke tildelt noen form for myndighet, og bør dermed tildeles ett tilsvarende begrenset ansvar.

Omfanget av inspeksjonen er satt av fiskeridirektoratet via veileder. Dvs metoder, testnivå og prinsipp om stikkprøver. Oppdretter vurderer selv, om og hvis, man ønsker å utvide inspeksjonsmetodene eller omfanget.

Eventuelt dokumentunderlag som brukes i analysen er mest sannsynlig produsert av andre instanser enn inspeksjonsselskapet. Intervallene mellom inspeksjoner kan variere mellom 2-8 år, og forutsetningene for analysens gyldighet kan dermed endres vesentlig over tid.

Vi mener derfor at inspeksjonsselskapet ikke kan være ansvarlig for hendelser eller avvik i ettertid, eller som skyldes dokumentasjon osv. levert av oppdretter eller hans underleverandører.

Konsekvenser for næringen

Kommentar fra Akvasafe:

- Vi mener at kapasiteten ville vært dekkende ved at allerede etablerte inspeksjonsorgan hadde utført dette arbeidet. Markedet er begrenset med rundt 250 anlegg fordelt over hele landet.
- Det som vil bli en begrensning er at det i stor grad mangler underlagsdokumentasjon for å kunne utføre en tilstandsanalyse på de eldre anleggene.
- Oppdretterne avventer også situasjon da veilederen ikke er vedtatt.
- Det er også per dags dato svært få kar og rør som er produktsertifisert.
- Det lønner seg heller ikke for oppdretter å sende inn dokumentasjon på nåværende tidspunkt for å få brukstillatelse, da inspeksjonsprogrammet vil tre i kraft umiddelbart. En anbefaling er at oppdretter bør kunne få levert inn dokumentasjon til godkjenning for brukstillatelse uten at inspeksjonsprogrammet startet før 2021. Det ville ha medført en bedre fordeling av søknader for brukstillatelse. Vi frykter at mange oppdrettere kommer til å avvente situasjonen og komme sent inn i 2020 med søknaden. Dette vil igjen føre til kapasitetsproblemer hos Fiskeridirektoratet.
- Ved å få til en umiddelbar oppstart på inspeksjonsarbeidet, vil arbeidsmengden bli bedre fordelt mellom de fremtidige inspeksjonsintervallene. Dette vil medføre at involverte inspeksjonsorgan kan dedikere ressurser til dette formålet på ett mer kontinuerlig basis, noe som vil sikre både kvalitet og effektivitet/kostnad.

Med vennlig hilsen

Per Gunnar Møgster
Senior Inspektør
Mob. +91601808
per@akvasafe.no
www.akvasafe.no

